QURAN (POLISH)

10 - Yunus

1. Alif. Lam. Ra. To sa znaki Ksiegi madrej .

2. Czy to jest dziwne dla ludzi, ze objawilismy jednemu sposrÃ³d was: "Ostrzegaj ludzi i glos radosna wiesc tym, ktÃ³rzy uwierzyli, iz beda mieli zaslÃ³ge szczerej wiernosci u swego Pana"? MÃ³wia niewierni: "To na pewno jest czarownik!"

3. Zaprawde, Pan wasz - to BÃ³g, ktÃ³ry stworzyl niebiosa i ziemie w ciagu szesciu dni; nastepnie umocnil sie na tronie, sprawujac rzad wszelkich spraw. Nie ma oredownika bez Jego zezwolenia. To jest dla was BÃ³g, wasz Pan, przeto czcijcie Go! Czyz wy sie nie opamietacie?

4. Do Niego powrÃ³cicie wy wszyscy. Obietnica Boga jest prawda! Zaprawde, On stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie, by zaplacic wedlug slusznosci tym, ktÃ³rzy uwierzyli i pelnili dobre dziela. A dla tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli, bedzie napÃ³j wrzacy i kara bolesna za to, iz byli niewiernymi.

5. On jest Tym, ktÃ³ry uczynil slonce jasnoscia, a ksiezyc swiatlem; i ktÃ³ry wyznaczyl dla niego fazy, abyscie znali liczbe lat i rachunek. BÃ³g stworzyl to niewatpliwie w calej prawdzie, rozdzielajac znaki dla ludzi, ktÃ³rzy wiedza.

6. Zaprawde, w kolejnej zmianie nocy i dnia, jak i w tym, co stworzyl BÃ³g w niebiosach i na ziemi, sa znaki dla ludzi bogobojnych!

7. Zaprawde, dla tych, ktÃ³rzy nie maja nadziei na Nasze spotkanie i ktÃ³rzy zadowalaja sie zyciem tego swiata, i znajduja w nim upodobanie, a zaniedbuja Nasze znaki

8. - miejscem schronienia bedzie ogien, za to, co oni czynili.

9. Zaprawde, tych, ktÃ³rzy uwierzyli i ktÃ³rzy pelnili dobre dziela, Pan poprowadzi droga prosta w nagrode za ich wiare. Beda plynac u ich stÃ³p strumyki w Ogrodach szczesliwosci.

10. lch wezwaniem tam bedzie: Chwala Tobie, o Boze!" A pozdrowieniem ich: "PokÃ³j!" A koncem ich wezwania: "Chwala niech bedzie Bogu, Panu swiatÃ³w!"

11. A jesliby BÃ³g przyspieszyl ludziom zlo, tak jak oni chcieliby przyspieszyc dla siebie dobro, to ich termin bylby juz rozstrzygniety. Lecz My pozostawiamy tych, ktÃ³rzy sie nie spodziewaja spotkania z Nami, aby w swoim zabladzeniu wedrowali na oslep.

12. A kiedy czlowieka dotknie nieszczescie, to on wzywa Nas, lezac na boku, siedzac albo stojac; a kiedy odsuniemy od niego jego nieszczescie, to on przechodzi mimo, jak gdyby nigdy nie wzywal Nas z powodu nieszczescia, ktÃ³re go dotknelo. W ten sposÃ³b upieksza sie wystepnym to, co oni czynia.

13. Wytracilismy juz przed wami pokolenia, kiedy popelnialy niesprawiedliwosc. Przychodzili do nich ich poslancy z jasnymi dowodami, ale oni nie uwierzyli. W ten sposÃ³b My placimy ludowi grzesznikÃ³w.

14. Po nich was uczynilismy namiestnikami na ziemi, aby zobaczyc, jak wy bedziecie dzialac.

15. A kiedy sa im recytowane nasze znaki jako jasne dowody, to ci, ktÃ³rzy sie nie spodziewaja spotkania z Nami, mÃ³wia: "Przynies nam Koran inny niz ten!" Albo: "Zmien go!" Powiedz: "Nie do mnie nalezy, bym go zmienial z wlasnej woli. Ja tylko postepuje za tym, co mi zostalo objawione. Zaprawde, obawiam sie - jesli sie zbuntuje przeciwko memu Panu - kary Dnia Wielkiego!"

16. Powiedz: "Jesliby zechcial BÃ³g, to ja bym go wam nie wyrecytowal i On nie dalby wam go poznac. A ja przeciez przebywalem wsrÃ³d was przez cale zycie, zanim on zostal objawiony. Czyz wy nie rozumiecie?"

17. A kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymysla klamstwo przeciw Bogu albo kto za klamstwo uwaza Jego znaki? Zaprawde, grzesznicy nie sa szczesliwi!

18. Oni czcza, poza Bogiem, to, co im nie szkodzi i nie przynosi korzysci. Oni mÃ³wia: "To nasi oredownicy u Boga." Powiedz: "Czyz wy potraficie powiadomic Boga o czyms, czego On nie zna w niebiosach i czego On nie zna na ziemi? Niech Jemu bedzie chwala, On jest wyniosly ponad to, co Jemu dodaja jako wspÃ³ltowarzyszy!"

19. Ludzie byli tylko jednym narodem, ale sie podzielili. I jesliby nie slowo, ktÃ³re przyszlo wczesniej od twojego Pana, to zostaloby rozstrzygniete miedzy nimi to, w czym oni sie rÃ³znia.

20. Oni mÃ³wia: "Gdyby jemu zostal zeslany jakis znak od jego Pana!" Powiedz: "To, co skryte, nalezy tylko do Boga! Poczekajcie wiec! I ja z wami jestem miedzy czekajacymi!"

21. A kiedy dalismy ludziom zakosztowac milosierdzia - kiedy dotknelo ich nieszczescie - to oni okazali swoja chytrosc przeciwko Naszvm znakom. Powiedz: "BÃ³g jest szybszy w chytrosci. Zaprawde, Nasi poslancy zapisuja to, co wy podstepnie knujecie!"

22. On jest Tym, ktÃ³ry wam pozwala podrÃ³zowac na ladzie i na morzu. A kiedy znajdujecie sie na statkach, ktÃ³re unosza sie dzieki pomyslnemu wiatrowi, ludzie sa na nich uradowani; kiedy dosiega je gwaltowny wicher i ze wszystkich stron zalewaja je fale, oni sadza, ze sa calkowicie przez nie otoczeni, wzywaja Boga, wyznajac Mu szczerze swoja wiare: "Jesli Ty nas wyratujesz, to my z pewnoscia bedziemy wdzieczni!"

23. A kiedy On ich wyratuje, oto oni znowu szerza zapsucie, na ziemi, bez zadnego prawa. "O ludzie! Wasza nieprawosc spadnie tylko na was. To jest tylko krÃ³tkie uzywanie zycia na tym swiecie, bo do Nas pÃ³wrÃ³cicie, a wtedy My wam obwiescimy to, co czyniliscie."

24. Zycie tego swiata jest podobne do wody, ktÃ³ra spuscilismy z nieba: miesza sie z nia roslinnosc ziemi, ktÃ³ra zywia sie ludzie i zwierzeta. A kiedy ziemia nabrala swojej ozdoby i upiekszyla sie, a jej mieszkancy mysla, ze nia wladaja, dochodzi do niej Nasz rozkaz, noca lub dniem, i My czynimy ja polem zzetym, jak gdyby wczoraj nie byla kwitnaca. W ten sposÃ³b My wyjasniamy znaki ludziom, ktÃ³rzy sie zastanawiaja.

25. A BÃ³g wzywa do siedziby pokoju i prowadzi ku drodze prostej, kogo chce.

26. Tych, ktÃ³rzy czynili dobro, czeka piekna nagroda i jeszcze cos wiecej. I nie pokryje ich twarzy pyl ani ponizenie. Oni beda mieszkancami Ogrodu, gdzie przebywac beda na wieki.

27. A ci, ktÃ³rzy popelnili zle czyny, otrzymaja jako zaplate zlo podobne. I okryje ich ponizenie; nie beda mieli zadnego obroncy przed Bogiem! Ich twarze zostana pokryte jakby mrocznymi platami nocy. Oni beda mieszkancami ognia, gdzie pozostana na wieki.

28. A w Dniu, kiedy zbierzemy ich wszystkich, powiemy wtedy do tych, ktÃ³rzy wymyslali wspÃ³ltowarzyszy: "Na wasze miejsce, wy i wasi wspÃ³ltowarzyszei" I My ich rozdzielimy, a ich wspÃ³ltowarzysze powiedza: "Wy przeciez nas nie czciliscie!

29. A BÃ³g wystarczy jako swiadek miedzy nami i wami, iz nie dbalismy o wasza czesc!"

30. Tam doswiadczy kazda dusza, co ona pierwej uczynila. Oni zostana odprawieni do Boga, ich Pana prawdziwego, a odsunie sie od nich to, co oni wymyslali.

31. powiedz: "Kto daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi? Kto wlada sluchem i spojrzeniem? Kto wyprowadza zywe z martwego? I kto wyprowadza martwe z zywego? I kto zarzadza wszelka sprawa?" Oni powiedza: "BÃ³g. Powiedz im wiec: "Czyz nie bedziecie bogobojni?!"

32. Oto BÃ³g, Pan wasz prawdziwy! A cÃ³z jest poza prawda - jesli nie blad? Jakze wy jestescie odwrÃ³ceni!

33. Tak ziscilo sie slowo twojego Pana na tych, ktÃ³rzy szerzyli zepsucie; bo oto oni nie wierza!

34. Powiedz: "Czy wsrÃ³d waszych wspÃ³ltowarzyszy jest taki, ktÃ³ry stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie?" Powiedz: "BÃ³g stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie! Jakze wy wiec dajecie sie wplatac w klamstwo?"

35. powiedz: "Czy wsrÃ³d waszych wspÃ³ltowarzyszy jest taki, ktÃ³ry prowadzi prosto ku prawdzie?" Powiedz: "To BÃ³g prowadzi droga prosta ku prawdzie. Czyz wiec ten, kto prowadzi droga prosta ku prawdzie, nie zasluguje bardziej na to, by postepowac za nim, niz ten, ktÃ³ry nie prowadzi droga prosta, ale sam jest prowadzony? CÃ³z wiec z wami? Jak sadzicie?"

36. Lecz wiekszosc z nich postepuje tylko za domniemaniem! Jednak, zaprawde, domniemanie nie pomoze nic wobec prawdy. Zaprawde, BÃ³g dobrze wie, co wy czynicie!

37. Ten Koran nie mÃ³gl byc wymyslony poza Bogiem! On jest potwierdzeniem prawdziwosci tego, co bylo przed nim, i wyjasnieniem Ksiegi - co do ktÃ³rej nie ma zadnej watpliwosci - pochodzacej od Pana swiatÃ³w.

38. Oni, byc moze, powiedza: "Wymyslil go!" Powiedz: "Przyniescie wiec sure podobna do niego i wzywajcie, kogo mozecie, poza Bogiem, jesli jestescie prawdomÃ³wni!"

39. Tak! Za klamstwo uznali to, czego nie objeli swoja wiedza i czego wyjasnienie jeszcze do nich nie doszlo. Podobnie klam zadawali ci, ktÃ³rzy byli przed nimi. Popatrzze, jaki byl ostateczny koniec ludzi niesprawiedliwych!

40. WsrÃ³d nich sa tacy, ktÃ³rzy w niego wierza, i sa tacy, ktÃ³rzy w niego nie wierza. A Pan twÃ³j zna najlepiej tych, ktÃ³rzy szerza zepsucie.

41. A jesli oni beda cie uwazac za klamce, to powiedz: "Do mnie nalezy moje dzialanie, a do was nalezy wasze dzialanie. Wy nie jestescie odpowiedzialni za to, co ja czynie, ani ja nie jestem odpowiedzialny za to, co wy czynicie."

42. WsrÃ³d nich sa tacy, ktÃ³rzy sie tobie przysluchuja. Ale czy ty zmusisz do sluchania gluchych, przeciez oni i tak nie rozumieja?

43. I wsrÃ³d nich sa tacy, ktÃ³rzy spogladaja na ciebie. Ale czy ty mozesz poprowadzic slepych, jesli oni nie widza?

44. Zaprawde, BÃ³g nie czyni ludziom niesprawiedliwosci, lecz ludzie sobie samym wyrzadzaja niesprawiedliwosc!

45. W Dniu, kiedy On ich zbierze, wyda im sie, ze nie,przebywali dluzej, jak tylko jedna godzine dnia, i poznaja siebie nawzajem. A straca ci, ktÃ³rzy za klamstwo uznali spotkanie z Bogiem i nie byli prowadzeni droga prosta.

46. My albo pokazemy ci czesc z tego, co im obiecujemy, albo wezwiemy cie do Siebie. Do Nas oni powrÃ³ca! A BÃ³g potem bedzie swiadkiem tego, co oni czynia.

47. Kazdy narÃ³d ma swojego poslanca. A kiedy przyjdzie ich poslaniec, wszystko bedzie miedzy nimi rozstrzygniete wedlug slusznosci i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.

48. Oni mÃ³wia: "Kiedy sie spelni ta obietnica, jesli jestescie prawdomÃ³wni?"

49. Powiedz: "Ja nie wladam dla samego siebie ani szkoda, ani korzyscia, poza tym, co BÃ³g zechce." Kazdy narÃ³d ma swÃ³j kres. Kiedy nadejdzie ten kres, to oni nie beda w stanie go opÃ³znic ani o godzine ani tez nie zdolaja go przyspieszyc.

50. Powiedz: "Jak wam sie wydaje? Jesli przyjdzie do was Jego kara, w nocy albo podczas dnia, to jaka jej czesc chcieliby przyspieszyc grzesznicy?

51. Czy teraz uwierzycie w nia, kiedy ona na was spadla? Teraz?! Choc przedtem staraliscie sie ja przyspieszyc!"

52. Wtedy bedzie powiedziane tym, ktÃ³rzy byli niesprawiedliwi: "Zakosztujcie kary wiecznosci! Czyz nie otrzymaliscie zaplaty za to tylko, co sami zarobiliscie?"

53. Oni beda ciebie pytac: "Czy to jest prawda?" Powiedz: "Tak! Na mojego Pana! Zaiste, to jest prawda! I nie bedziecie w stanie tego udaremnic."

54. A jesliby kazda dusza, ktÃ³ra byla niesprawiedliwa, posiadala to, co jest na ziemi, to staralaby sie tym okupic. Oni beda w glebi zalowac, kiedy zobacza kare. Lecz zostalo juz rozstrzygniete miedzy nimi wedlug slusznosci i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.

55. O tak! Obietnica Pana jest prawda, lecz wiekszosc z nich nie wie!

56. On daje zycie i sprowadza smierc, i do Niego zostaniecie sprowadzeni.

57. Oludzie! Przyszlo do was napomnienie od waszego Pana; i uleczenie tego, co jest w piersiach, i droga prosta, i milosierdzie dla wierzacych.

58. Powiedz: "Laska Boga i Jego milosierdziem niech sie oni raduja! To jest lepsze od tego, co zbieraja!"

59. Powiedz: "Czy widzieliscie, co wam BÃ³g zeslal jako zaopatrzenie i jak wy uczyniliscie z tego zakazane i dozwolone?" Powiedz:

"Czy BÃ³g wam zezwolil na to, czy tez wymyslacie klamstwo przeciw Bogu?"

60. A co beda sadzic ci, ktÃ³rzy wymyslaja klamstwo przeciw Bogu - w Dniu Zmartwychwstania? Zaprawde, BÃ³g jest wladca laski dla ludzi, lecz wiekszosc z nich nie jest wdzieczna!

61. I w jakiejkolwiek bylbys sytuacji, i cokolwiek recytowalbys z Koranu, i jakiekolwiek podejmujecie dzialanie - My jestesmy przy was swiadkami, kiedy sie w tym zaglebiacie. I nie ujdzie uwagi twego Pana nawet ciezar jednego pylku - ani na ziemi, ani w niebiosach; ani tez cos jeszcze mniejszego od tego, anitez wiekszego - zeby to nie bylo w Ksiedze jasnej.

62. Czyz nie tak? Zaprawde, przyjaciele Boga nie beda sie lekac ani nie beda sie smucic.

63. Ci, ktÃ³rzy uwierzyli i byli bogobojni,

64. otrzymaja radosna wiesc w tym zyciu i w zyciu ostatecznym. Nie ma zmiany w slowach Boga: to jest osiagniecie ogromne!

65. I niech cie nie smuci ich mowa! Zaprawde, potega nalezy w calosci do Boga! On jest Slyszacym, Wszechwiedzacym!

66. Czyz nie tak?! Zaprawde, do Boga nalezy ten, kto jest w niebiosach, i ten, kto jest na ziemi! A za czym ida ci, ktÃ³rzy wzywaja wspÃ³ltowarzyszy poza Bogiem? Oni postepuja tylko za domniemaniem i tylko snuja przypuszczenia.

67. On jest Tym, ktÃ³ry uczynil dla was noc, abyscie podczas niej odpoczywali, i dzien, abyscie jasno widzieli. ' Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, ktÃ³rzy sluchaja!

68. Oni powiedzieli: "BÃ³g wzial sobie syna!" Niech Mu bedzie chwala! On sam Sobie wystarcza! Do Niego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. A wy nie macie zadnej wladzy nad tym. Czy bedziecie mÃ³wic o Bogu to, czego nie wiecie?

69. Powiedz: "Zaprawde, ci, ktÃ³rzy wymyslaja klamstwo przeciwko Bogu, nie beda szczesliwi!"

70. Uzywanie jest na tym swiecie! Ale potem do Nas oni powrÃ³ca! Damy im wtedy zakosztowac kary strasznej za to, iz nie wierzyli.

71. Opowiedz im historie Noego! Oto on powiedzial do swojego ludu: "O ludu mÃ³j! Jesli ciazy wam moja obecnosc i moje przypominanie znakÃ³w Boga - to ja pokladam ufnosc w Bogu. Wy przeto uzgodnijcie to miedzy soba i waszymi wspÃ³ltowarzyszami, a niech wasza sprawa nie bedzie juz dla was udreczeniem. Nastepnie sadzcie mnie i nie dajcie mi czekac!

72. A jesli sie odwrÃ³cicie, to przeciez nie zadam od was zadnej nagrody. Moja nagroda jest tylko u Boga, a ja otrzymalem rozkaz, abym byl wsrÃ³d calkowicie poddanych."

73. Lecz oni uznali go za klamce. Przeto uratowalismy jego i tych, ktÃ³rzy z nim byli na statku, i uczynilismy ich namiestnikami; a zatopilismy tych, ktÃ³rzy za klamstwo uznali Nasze znaki. Popatrz wiec, jaki byl ostateczny koniec tych, ktÃ³rzy byli ostrzegani!

74. Nastepnie poslalismy po nim poslancÃ³w do ich ludu, ktÃ³rzy przynosili im dowody jasne; lecz oni nie byli gotowi uwierzyc w to, co przedtem uznali za klamstwo. W ten sposÃ³b wyciskamy pieczec na sercach ludzi wystepnych!

75. Nastepnie poslalismy po nim Mojzesza i Aarona do Faraona i jego starszyzny. Lecz oni wbili sie w pyche i okazali sie ludem grzesznym.

76. A kiedy przyszla do nich prawda, od Nas, oni powiedzieli: "Zaprawde, to tylko czary oczywiste!"

77. Powiedzial Mojzesz: "To wy tak mÃ³wicie o prawdzie, kiedy ona przyszla do was? Czy to czary? Czarownicy nigdy nie sa szczesliwi."

78. Oni powiedzieli: "Czy ty przyszedles do nas, by odwrÃ³cic nas od tego, co znalezlismy w naszych ojcach, i zebyscie obaj zyskali wielkosc na ziemi? My wam jednak wcale nie uwierzymy!"

79. I powiedzial Faraon: "Przyprowadzcie mi wszystkich uczonych czarownikÃ³w!"

80. A kiedy przyszli czarownicy, powiedzial do nich Mojzesz: Rzuccie, co macie do rzucenia!"

81. A kiedy oni rzucili, Mojzesz powiedzial: "To, co przyniesliscie, to tylko czary. Zaprawde, BÃ³g je zniweczy! Zaprawde, BÃ³g nie pozwoli, by pomyslnie rozwijalo sie dzielo tych, ktÃ³rzy szerza zepsucie!

82. BÃ³g potwierdza prawde przez Swoje slowa, chociazby to bylo nienawistne dla grzesznikÃ³w."

83. Ale nikt nie uwierzyl Mojzeszowi, oprÃ³cz potomstwa jego ludu, z obawy przed Faraonem i jego starszyzna, zeby ich nie poddal prÃ³bie. Faraon jest wielki na ziemi, a przeciez jest w liczbie wystepnych!

84. I powiedzial Mojzesz: "O ludu mÃ³j ! Jesli uwierzyliscie w Boga, to zaufajcie Jemu, skoro jestescie calkowicie poddani!"

85. Oni powiedzieli: "Zaufalismy Bogu, Panu naszemu. Panie nasz! Nie czyn nas pokuszeniem dla niesprawiedliwych.

86. I wybaw nas, przez Twoje milosierdzie, od ludu niewiernych!"

87. I objawilismy Mojzeszowi i jego bratu: "Przygotujcie dla waszego ludu domy w Egipcie; i uczyncie wasze domy swiatynia! i odprawiajcie modlitwe! i oglos radosna wiesc wierzacym!"

88. I powiedzial Mojzesz: "Panie nasz! Ty dales Faraonowi i jego starszyznie ozdoby i bogactwa w zyciu tego swiata - Panie nasz! - aby sprowadzali z drogi Twojej na manowce. Panie nasz! Zniszcz ich bogactwa i uczyn zatwardzialymi ich serca! Niechaj oni nie uwierza, dopÃ³ki nie ujrza kary bolesnej!"

89. Powiedzial: "Wasza prosba zostala wysluchana. Idzcie obydwaj prosto i nie postepujcie droga tych, ktÃ³rzy nie wiedza!"

90. I przeprowadzilismy synÃ³w Izraela przez morze, a scigal ich Faraon i jego woiska z zawzietoscia i wrogoscia. Az kiedy byl bliski zatoniecia, powiedzial: "Uwierzylem, ze nie ma boga, jak tylko Ten , w ktÃ³rego uwierzyli synowie Izraela! I jestem wsrÃ³d tych, ktÃ³rzy sie calkowicie poddali."

91. Tak, teraz! A przedtem sie zbuntowales i byles w liczbie tych, ktÃ³rzy szerza zepsucie.

92. Lecz dzisiaj ciebie uratujemy - twoje cialo, abys byl znakiem dla tych, ktÃ³rzy przyjda po tobie. Zaprawde, wielu sposrÃ³d ludzi zaniedbuje Nasze znaki!

93. I My osiedlilismy synÃ³w Izraela w siedlisku pewnym, i zaopatrzylismy ich w dobre rzeczy. Oni nie sprzeczali sie, dopÃ³ki nie przyszla do nich wiedza. Zaprawde, twÃ³j Pan rozsadzi miedzy nimi w Dniu Zmartwychwstania, w czym oni sie rÃ³znili!

94. A jesli powatpiewasz w to, co tobie zeslalismy, to zapytaj tych, ktÃ³rzy czytaja Ksiege, ktÃ³ra byla przed toba. Przyszla do ciebie prawda od twojego Pana, nie badz wiec w liczbie tych, ktÃ³rzy powatpiewaja!

95. I nie badz w liczbie tych, ktÃ³rzy za klamstwo uznali znaki Boga, bo inaczej bedziesz wsrÃ³d stratnych.

96. Zaprawde, ci, na ktÃ³rych sie sprawdzilo slowo twojego Pana, nie uwierza

97. - nawet jesliby przyszly do nich wszystkie znaki - dopÃ³ki nie zobacza kary bolesnej.

98. Gdyby znalazlo sie choc jedno miasto, ktÃ³re by uwierzylo i ktÃ³remu pomoglaby jego wiara, oprÃ³cz ludu Jonasza! Kiedy oni uwierzyli, odsunelismy od nich kare hanby w zyciu na tym swiecie i pozwolilismy im uzywac do pewnego czasu.

99. A gdyby zechcial twÃ³j Pan, to uwierzyliby wszyscy, ktÃ³rzy sa na ziemi. Czy ty potrafisz zmusic ludzi do tego, zeby stali sie wierzacymi?

100. I nie zdarzy sie zadnej duszy uwierzyc, jak tylko za zezwoleniem Boga. On zesle gniew na tych, ktÃ³rzy nie sa rozumni.

101. Powiedz: "Popatrzcie na to, co jest w niebiosach, i na to, co jest na ziemi!" Ale ludziom, ktÃ³rzy nie wierza, nie pomoga ani znaki, ani napomnienia.

102. Czegoz oni oczekuja, jesli nie dni podobnych do tych, ktÃ³re juz przezyli ludzie przed nimi? Powiedz: "Oczekujcie wiec! Ja jestem z wami wsrÃ³d oczekujacych!"

103. Nastepnie My uratujemy Naszych poslancÃ³w i tych, ktÃ³rzy uwierzyli. Tak wiec obowiazkiem Naszym jest, bysmy ratowali ludzi wierzacych.

104. Powiedz: "O ludzie! Jesli wy pozostajecie w zwatpieniu co do mojej religii - to ja nie bede oddawal czci tym, ktÃ³rych wy czcicie poza Bogiem; ja czcze Boga, ktÃ³ry was wezwie, i otrzymalem rozkaz, aby byc wsrÃ³d wierzacych."

105. I: "Skieruj twarz ku tej religii, jako czlowiek prawdziwie pobozny, i nie bedzie w liczbie tych, ktÃ³rzy dodaja Bogu

wspÃ³ltowarzyszy!

106. I nie wzywaj, poza Bogiem, tego, co ci nie pomoze ani nie zaszkodzi. A jesli to uczynisz, to znajdziesz sie wÃ³wczas wsrÃ³d niesprawiedliwych."

107. Jesli BÃ³g dotknie cie nieszczesciem, to nikt nie zdola go odsunac, jak tylko On. A jesli On chce dla ciebie dobra, to nikt nie odwrÃ³ci Jego laski. On obdarza nia, kogo chce ze swoich slug. On jest Przebaczajacy, Litosciwy!

108. Powiedz: "O ludzie! Przyszla do was prawda od waszego Pana. Kto idzie droga prosta, ten idzie droga prosta dla siebie samego. A ktokolwiek bladzi, bladzi na szkode sobie samemu. A ja nie jestem dla was opiekunem."

109. Postepuj wiec za tym, co ci zostalo objawione! Badz cierpliwy! On jest najlepszym z sedziÃ³w!